

EWAKUACJA Z TERENÓW ZAGROŻONYCH

Ewakuacja

Zorganizowane przemieszczanie się ludności i zwierząt z rejonów zagrożonych w miejsca, które są bardziej bezpieczne lub całkiem pozbawione zagrożenia. Ewakuacja jest najskuteczniejszym i najbezpieczniejszym sposobem na uniknięcie zagrożenia.

Rodzaje ewakuacji

**AKCJA
EWAKUACJA**

Wyróżniamy dwa główne rodzaje ewakuacji:

PLANOWA

Polega na zawczasu przygotowanym przemieszczeniu ludności z rejonów przewidywanych działań sił zbrojnych lub przyległych do zakładów pracy oraz obiektów hydrotechnicznych i innych, stanowiących – w razie uszkodzenia lub awarii – potencjalne zagrożenie dla ludności. Przygotowuje się ją w czasie pokoju, a realizuje w okresie wojny oraz w sytuacjach wystąpienia symptomów zagrożenia.

DORAŻNA

Polega na natychmiastowym przemieszczeniu ludności z rejonów, w których wystąpiło bezpośrednie zagrożenie dla życia i zdrowia oraz natychmiastowym skierowaniu jej do rejonu ewakuacyjnego.

Stopnie ewakuacji

- **Ewakuacja I stopnia** – zarządzana w razie nagłego, nieprzewidzianego zagrożenia życia, zdrowia lub mienia i przeprowadzana jest w sposób natychmiastowy. Decyzję o ewakuacji podejmuje wójt, burmistrz, prezydent miasta, starosta lub wojewoda.
- **Ewakuacja II stopnia** – planowana z pewnym wyprzedzeniem. Dotyczy terenów znajdujących się w pobliżu zakładów, obiektów hydrotechnicznych, stref zalewowych, itp. Przeprowadzana na polecenie wójta, burmistrza, prezydenta miasta, starosty lub wojewody.
- **Ewakuacja III stopnia** – przeprowadzana w razie zagrożenia bezpieczeństwa państwa lub wojny. Plan jest przygotowywany wcześniej, a zarządzają nią terenowe organy obrony cywilnej lub organy wojskowe (w działaniach wojennych) we współdziałaniu z właściwymi organami obrony cywilnej.

Oznaczenie miejsca zbiórki do ewakuacji

Punkty organizacyjne

Ewidencyjno – informacyjny

Prowadzi ewidencję (spis) ludności, udziela informacji dotyczących miejsca przemieszczenia, środków transportu, czasu, trwania, ewakuacji, zasad, zaopatrywania w żywność podczas ewakuacji, itp.

Etapowy

Ewakuowani mogą w nim przenocować, posilić się, umyć, odpocząć itp.; wyznaczany, jeśli droga ewakuacji jest długa.

Zbiórki

Wyznaczany na terenie z którego ewakuowani są przemieszczeni do punktów załadowczych.

Załadowczy

Formuje się w nim i oprawia w drogę specjalnie pilotowane, oznakowane i chronione konwoje.

Pomocy technicznej

Miejsce, w którym środki transportu wiozące ewakuowanych są poddawane przeglądowi i drobnym naprawom; wyznaczany, jeśli droga ewakuacji jest długa.

Wyładowniczy

Miejsce, w którym ewakuowani opuszczają środki transportu.

Medyczny

Stanowi mobilną lub stałą przychodnię lekarską i ambulatorium, w których udziela się pomocy medycznej.

Rozdzielczy

Miejsce, w którym każdy ewakuowany uzyskuje przydział nowej, czasowej kwatery; ewakuowanych umieszcza się w miarę możliwości w budynkach publicznych, jednak skala ewakuacji może zdecydować o potrzebie wydania przez właściwe terytorialne władze samorządowe nakazu przyjęcia ewakuowanej ludności do prywatnych domów.

Organizacja ewakuacji

Ewakuację ludności przeprowadza się po otrzymaniu decyzji o jej przeprowadzeniu. Podejmując decyzję o ewakuacji należy uwzględnić rozmiar zagrożenia, jego intensywność, szybkość uderzenia, czas trwania oraz wpływ na lokalną społeczność.

Zarządzający przeprowadzenie ewakuacji powinien określić:

- obszar objęty obowiązkiem ewakuacji ludności,
- czas w jakim należy przeprowadzić ewakuację,
- kolejność ewakuacji (wg rejonów, wieku ludności, itp.),
- miejsce i czas zbiórki oraz sposób ewakuowania niepełnosprawnych,
- drogi i miejsca docelowe, transport,
- służby i osoby odpowiedzialne za bezpieczeństwo osób ewakuowanych, ich dobytek, opiekę medyczną.

Przebieg ewakuacji

Mieszkańcy zawiadamiani są o zarządzeniu ewakuacji przez odpowiednie komunikaty, np. lokalne gazety, radio, telewizję, itp. Ogłoszenia te zawierają informacje o sposobach opuszczenia danego miejsca. Z zagrożonego miejsca obowiązek ewakuacji mają wszystkie osoby znajdujące się na nim, jednakże to wszystkie matki z dziećmi, kobiety ciężarne, niepełnosprawni i chorzy mają pierwszeństwo.

URZĄD MIASTA SZCZECIN
MIEJSKI ZESPÓŁ ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO

UWAGA! UWAGA! UWAGA!

**Mieszkańcy Osiedla Stare Miasto i Centrum
(w granicach rejonu ewakuacji wskazanych na mapie)**

Zgodnie z decyzją

Przewodniczącego Miejskiego Zespołu Zarządzania Kryzysowego

**zarządzam ewakuację mieszkańców, w związku z zaistniałym
zagrożeniem dla zdrowia i życia ludzi, spowodowanym:**

usunięciem niewybuchu z okresu II wojny światowej

Miejsce zbiórki dla ewakuowanej ludności:

ZESPÓŁ SZKÓŁ OGÓLNOKSZTAŁCĄCYCH NR 6 Pl. Mariacki 1

Potrzeby w zakresie transportu osób niepełnosprawnych i obłożnie chorych zgłaszać należy do MQPR Tel. całodobowy 19289,91-4646333.

Przed opuszczeniem mieszkania zaleca się niezwłocznie wykonać następujące przedsięwzięcia:

- zamknąć zawór gazu w mieszkaniu;
- odciąć dopływ wody do mieszkania,
- wykręcić bezpieczniki elektryczne;
- zabezpieczyć osoby niepełnosprawne w tabliczki identyfikacyjne;
- zabrać ze sobą dokumenty tożsamości;
- pozamykać okna i drzwi;
- o ewakuacji powiadomić sąsiadów.
- zabrać niezbędne leki

Ewakuacja przeprowadzona zostanie w dniu 30.06.2013r w godz. 9.00 do 11.00.

Powrót mieszkańców przewiduje się po minięciu okresu zagrożenia,
tj ok. godz.15.00 dnia 30.06.2013r

PREZYDENT SZCZECINA

Więcej informacji: www.szczecin.pl; www.zdtim.szczecin.pl; Tel.19656

Ewakuowani powinni odpowiednio się przygotować i zabrać ze sobą:

- dowód tożsamości,
- indywidualne środki ochrony (jeśli posiada),
 - lekarstwa specjalistyczne,
 - apteczkę pierwszej pomocy,
 - rzeczy osobiste,
- zapas żywności i wody pitnej,
 - bieliznę osobistą i odzież,
 - radioodbiornik na baterie.

Ponadto przystępując do ewakuacji należy zabezpieczyć mieszkanie tak, jak przy dłuższym wyjeździe, czyli wyłączyć gaz, światło, wygasić piec, zamknąć okna i drzwi. Szczególną opieką należy otoczyć dzieci i osoby w podeszłym wieku, chore oraz niepełnosprawne. Warto przyczepić do ich ubrań lub schować do ich kieszeni karteczkę z danymi osobowymi swoimi i owej osoby, numerem telefonu i adresem zamieszkania.

W domu stale powinny znajdować się podstawowe zapasy: żywności, baterii, leków i wody pitnej, które zabiera się ze sobą podczas ewakuacji. Należy je systematycznie uzupełniać i powiększać. Ponieważ w sytuacji zagrożenia istotne informacje o rozwoju wydarzeń są przekazywane przez radio, a sieci telefonii komórkowej wrażliwe na zanieczyszczenia mogą przestać działać, warto zaopatrzyć się w mały odbiornik radiowy i zadbać o jego sprawność.

Z myślą o przyszłej ewakuacji warto zawczasu ustalić sposób komunikowania się członków rodziny w razie zgubienia się, rozdzielenia, utraty łączności, itp. Należy ustalić miejsca spotkania i pozostawiania wiadomości oraz docelowe miejsce ewakuacji.

Warto zaopatrzyć się w specjalnie grawerowane metalowe tabliczki (tzw. nieśmiertelniki), które podczas ewakuacji zawiesza się na szyi lub bransoletce. Oprócz danych osobowych, adresu i numeru telefonu mogą zawierać oznaczenia grupy krwi i informacje o ewentualnej chorobie, np. cukrzycy.

Zasady ewakuacji

- Ewakuację prowadzi się na obszarze macierzystego województwa, a w razie konieczności województw sąsiednich.

- Ewakuacji nie powinno się planować ani prowadzić do :

rejonów leżących w pobliżu wielkich ośrodków przemysłowych, komunikacyjnych oraz ważnych obiektów wojskowych;

rejonów przewidywanych i prowadzonych działań zbrojnych;

rejonów przewidywanych zagrożeń (zatonieniami, tapnięciami itp.);

- Ewakuacji planowej podlegają wszystkie osoby z wyjątkiem:

osób mających karty mobilizacyjne do sił zbrojnych lub karty mobilizacyjno-organizacyjne do jednostek podlegających militaryzacji;

członków formacji obrony cywilnej i służb ratowniczych;

pracowników zakładów pracujących na rzecz obrony kraju i zapewniających środki do przetrwania ludności;

osób, którym powierzono ochronę pozostawionego mienia.

- W procesie ewakuacji biorą udział jednostki organizacyjne zapewniające m.in. opiekę medyczną, transport, warunki socjalno-bytowe oraz porządek i bezpieczeństwo.
- Do ewakuacji wykorzystuje się wszelkie dostępne środki transportu (głównie kolejowego i samochodowego). W razie braku odpowiedniej ilości tych środków, ewakuacji można prowadzić sposobem kombinowanym (z udziałem środków przydzielonych i własnych) bądź pieszo.

Ewakuacja zwierząt

Ewakuowane zwierzęta gospodarskie załadowuje się na przystosowane do tego celu środki transportu i wywozi w bezpieczne miejsce. Zarówno przejęcie zwierząt jak i ich późniejszy zwrot kwitują obie strony – oddający i przyjmujący. Jeżeli zwierzęta nie są kolczykowane, organizator ewakuacji może je trwale oznakować, np. farbą. Po powrocie z ewakuacji umożliwi to oddanie zwierząt ich właścicielom. Małe zwierzęta, takie jak króliki czy drób, zamyka się w w klatkach po kilka, kilkanaście lub kilkadziesiąt osobników, w zależności od wielkości. Ewakuacja doraźna, nie dająca czasu na ewakuację zwierząt, powinna przewidywać ich uwolnienie z budynków lub uwięzi. Nie gwarantuje to ich bezpieczeństwa zwierząt, ale znacznie zwiększa ich szanse na przeżycie.

Znaki ewakuacyjne

Przykładowe znaki ewakuacyjne znajdujące się w budynkach:

Kierunek do wyjścia
drogi ewakuacyjnej
(lewo i prawo)

Kierunek drogi
ewakuacyjnej

Kierunek drogi
ewakuacyjnej
(schodami w dół i w górę)

Drzwi ewakuacyjne
(lewe i prawe)

**WYJŚCIE
EWAKUACYJNE**

Wyjście ewakuacyjne

Miejsce zbiórki
do ewakuacji

Miejsce zbiórki
do ewakuacji

KONIEC